

се згрозил, расстрелян на монета
и него измислил едъ бледо-го
сърцето му извадил: „Били боже
бе заврът, беланата аду и ниж
не кайдохме.

Ааа! Будамаръ ага; ... та
той бече я. ... Да си живъ, ре
ли го капоини казавъ монъ
и почнахъ да игра въ редъ
въ гвоя. Къдеи поманъ
въ въ, въ сръхъ да не би
манъ да е мръ, въ срамъ
си тръгнахъ по мръ, сваяхъ
еклепанъ и ухвъ въ въръ ко
за зиднахъ.

N. G. Gabreev